

Hij kan elke werkdag meerdere mensen van pijn bevrijden. Daarom gaat Hendrik Avenarius nog graag een jaartje of tien, twintig door als vrijgevestigd radioloog in Almelo. Maar Avenarius is 79 jaar en een opvolger heeft zich nog niet gemeld. „Het is onbegrijpelijk dat onze aanpak nog zo weinig weerklank vindt onder collega's.”

door Martin Ruesink, foto's Toma Tudor

Eerst erkenning dan pensioen

In een van de behandelkamers ligt een vrouw met een pijnlijke hak. Hielspoor vermoedelijk. Avenarius beweegt de echokop een paar keer heen en weer en wijst naar een afwijkende vlek op het scherm. „Kijk, hier zit de oorzaak, de aanhechting van de peesplaat onder de voet op het hielbeen is getrriteerd.” Er volgt een spuit met een verdovingsmiddel en een ontstekingsremmer. De remmer zit in kristalletjes verpakt en gaat de komende weken gedoseerd zijn werk doen. De dokter adviseert zijn patiënt om bij de schoenmaker een goedkoop inlegzooltje te halen en een gat in de hak te knippen, ter hoogte van de met inkt aangegeven plek. Dat ontlast de plek extra. Over een week of vier kan de vrouw terugkomen en wordt gekeken of de problemen helemaal verdwenen zijn.

Aan de publiciteit ligt het niet. Hendrik Avenarius toont zich een gepassioneerd en standvastig pleitbezorger voor de zogeheten musculoskeletale echografie als hij weer eens belt met een journalist. Met echografie kan je volgens de arts/ondernemer van Echografiepraktijk TwentheCentrum zoveel meer zien dan de werking van het hart of de toestand van het ongeboren kind. De echo toont ook helder de bron van veel pijn aan, die via andere technieken onzichtbaar blijft. Maar waarom doen zo weinig medici daar wat mee?

Het leverde zijn kliniek moole verhalen op in regionale en landelijke media. Maar van een wetenschappelijk tijdschrift kreeg hij onlangs een vriendelijk geformuleerde afwijzing voor een artikel over de resultaten van zijn onderzoeken en behandelingen. „Niet wetenschappelijk genoeg”, verzucht Avenarius. „Er ontbrak zogenaamd van alles aan. Zoals een dubbelcheck op een patiëntengroep die geen werkzame stof krijgt. Dat vind ik verschrikkelijk. Ik kan geen mensen die verschrikkelijk veel pijn hebben voor de gek houden, terwijl ze ook snel van die pijn kunnen worden afgeholpen.” Zijn vader en broer waren net als Hendrik radioloog en drie van zijn zoons zijn het ook. Radiologie is een passie in de familie Avenarius en dat stopt niet automatisch als je 65 wordt. Nadat Hendrik met pensioen moest in het Streekt ziekenhuis Koningin Beatrix in Winterswijk besloot hij niet lang daarna, op aandringen van zijn patiënten en verwijzers, zijn vak weer op te pakken

Sommige patiënten hebben onnodig veel mooie jaren van hun leven verloren door pijn

als vrijgevestigd radioloog. Eerst in het Scheepvaarthuis in Almelo en sinds een paar jaar een stukje verderop tegenover het station in het TwentheCentrum met zijn markante torentje uit een ver textielverleden. Hier werkt hij vier dagen per week samen met zijn vijf assistentes, die hij liefkozend 'mijn dochters' noemt. Vijftienduizend tot zesduizend consults per jaar doen ze samen. In zijn zelfstandige praktijk wordt zuiver logische reguliere geneeskunde bedreven. Ook het aantal huisarsten in het hele land die naar Avenarius doorverwijzen groeit gestaag. De zorg wordt gewoon vergoed door de meeste verzekeraars. „De meeste patiënten hebben al een lange weg in het medische circuit afgelegd voordat ze eindelijk bij ons uitkomen. Jammer”, zegt Avenarius. „In veel gevallen is een vrij simpele oorzaak steeds over het hoofd gezien, simpelweg omdat er geen echografie is ingezet of niet op de goede manier. Sommige patiënten hebben onnodig veel mooie jaren van hun leven verloren door pijn.”

Hij belde de krant maar weer eens toen hij onlangs las dat de grote ziekenhuizen in de regio een gezamenlijke pijnpoli oprichtten, die vanaf oktober voor kortere wachttijsten moet zorgen bij niet-acute zorg. Die bundeling van krachten betekent één uniforme aanpak door een multidisciplinair team dat volgens het onestopprincipe werkt. Zo is de patiënt voortaan in de ziekenhuizen

niet meer dan één dag kwijt aan diagnose, behandelplan en behandeling. „Wij werken in onze pijnpoli al jaren op deze manier”, constateert Avenarius droogjes. Hij zou graag willen dat ook anderen meer en beter gebruikmaken van de echografie, omdat veel oorzaken van chronische pijn in en rond de spieren te vinden zijn. En dan niet eens altijd op de plek waar de klachten zich in eerste instantie manifesteren. „Echografie werkt fantastisch, maar het kost wel tijd voordat je door hebt waar de echte oorzakelijke bron van de problemen zit. Het lichaam heeft een groot vermogen om het ene probleem op te vangen door elders te corrigeren, waardoor daar pijn kan gaan optreden. Hoofdpijn bijvoorbeeld is niet zelden het gevolg van schouderklachten.” Nog niet zo lang geleden was hij na een verkeersongeluk enige tijd uitschakeld. Zijn drie zonen hielpen Avenarius tijdelijk uit de brand. Het besef van kwetsbaarheid groeide. Hij zou daarom graag nog een radioloog in vaste dienst willen nemen en opleiden in dit specifieke vakgebied. Dit om de snelle zorg voor patiënten tot in lengte van jaren te waarborgen. Maar nog moeilijker is een samenwerking met een maatschap van radiologen en orthopeden. „Voor mij is maar één ding belangrijk: hoe helpen we zoveel mogelijk mensen van hun soms jarenlange pijn af.”

